Het rijk van de duizend jaren

De eerste opstanding (1)

Na de binding van de satan in de *abyssos* lezen we in Openbaring over degenen die met Christus gaan regeren en die priesters van God genoemd worden (Opb. 20:4-6). Dat dit niet zomaar een groep gelovigen is uit alle tijden en bedelingen, wordt duidelijk genoeg als we onderzoeken wat er van hen beschreven staat.

Uit de beschrijving van hen die op de tronen zullen gaan zitten, zien we meteen dat we binnen de context van het Bijbelboek Openbaring moeten zoeken naar hun identiteit. Nu is het bij deze uitspraak natuurlijk belangrijk hoe we het Bijbelboek als geheel lezen. Ik heb daartoe een aanzet proberen te geven in vijf studies over Openbaring.[1] Daarin probeer ik te laten zien dat Openbaring handelt over de Dag des Heeren en daarmee tot en met Openbaring ook in een afgebakende tijd gebeurtenissen verhaalt die in het land Israël zullen plaats vinden. Openbaring 20 is een direct vervolg daarop. Ik vind het belangrijk om de lezer daarop te wijzen, omdat zonder die achtergrond deze studie weinig of geen hout snijdt.

Johannes zag tronen en 'zij' gingen daarop zitten. Wie deze 'zij' zijn aan wie het oordeel gegeven werd, wordt in de tekst daarna beschreven. We lezen de volgende kenmerken van deze groep mensen:

- Zij waren onthoofd om het getuigenis van Jezus en het Woord van God.
- Zij hadden het beest en het beeld van het beest niet aanbeden.
- Zij hadden het merkteken niet op hun voorhoofd en hun hand niet ontvangen.
- Zij leefden (in de eerste opstanding) en gingen met Christus regeren met Christus duizend jaren.

> '*En ik zag tronen en zij gingen daarop zitten en het oordeel werd hen gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.*' (Opb. 20:4).

We zullen elk van de bovenstaande kenmerken van deze priesterkoningen nagaan in Openbaring.

Zij waren onthoofd. Een indicatie over wie dit gaat, vinden we in Openbaring 6 bij de opening van het vijfde zegel van de boekrol die het Lam in Zijn hand had.

> '*En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang heilige en waarachtige Heerser oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die in het land wonen*[2]*.*' (Opb. 6:10).

De zielen onder het altaar wijzen op bloed. Evenals het woord 'geslacht' Net als hun Heere, waren zij niet zomaar gestorven, maar op brute wijze om het leven gebracht. (Zie 5:6, 9, 12). Zij waren op een bloederige wijze vermoord. Dat het hier om een specifieke manier van doding gaat, laat ons het volgende vers zien.

---

[1] Zie Studies in Openbaring op Kleronomia.nl

[2] Meermalen eerder heb ik proberen aan te tonen dat het gaat om degenen die in het land wonen, niet zozeer op de gehele aarde.

> '*En aan een ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten totdat ook het aantal van hun medededienstknechten en hun broederen, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.*' (Opb. 6:11).

Het gaat er niet zozeer om dat deze medededienstknechten en broeders net als zij gedood zouden worden, maar dat zij op gelijke wijze als zijzelf omgebracht zouden worden. Dat is de betekenis van het 'evenals', 'gelijk als zij', 'op dezelfde wijze'. Op welke wijze is dat dan?, vraag je dan als je dit leest. Het antwoord staat dus in Openbaring 20:4. Zij waren onthoofd.

Nog meer informatie krijgen we als we lezen dat het om een zeker aantal gaat. Het aantal gedoden moest vervuld worden, volgemaakt worden. Het was wachten op het volledige aantal dat vooraf bepaald was. Er is maar één getal dat in aanmerking komt en dat lezen we in het volgende hoofdstuk. Honderdvierenveertigduizend uit de stammen van de Israëlieten, twaalfduizend uit elk van de stammen.

Dat het in Openbaring 6:9 en 20:4 om dezelfde groep gaat wordt ook nog eens bevestigd door de reden waarom zij omgebracht waren:

> '*omwille van het Woord van God en omwille van het getuigenis dat zij hadden*' (Opb. 6:9),
> '*om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God'*. (Opb. 20:4).

Het volgende wat we lezen van degenen die deel hebben aan de eerste opstanding is dat zij het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden. Dat is een verwijzing naar Openbaring 13. 'Aanbidden', *proskune-oo*, van de draak, het beest en zijn beeld, is daarin een sleutelwoord.

> '*En zij AANBADEN de draak, omdat hij aan het beest macht gegeven had. En zij AANBADEN het beest en zeiden: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren?*' (Opb. 13:4).

Op deze laatste vraag wordt overigens een duidelijk antwoord gegeven in Openbaring 19:11-21.

> '*En allen die op de aarde wonen, zullen het AANBIDDEN, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld af.* (Opb. 13:8).

> '*En het* [het tweede beest, dat uit de aarde opkomt] *oefent al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit een het maakt dat het land en zij die er wonen het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was.*' (Opb. 13:12).

> '*En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden*.' (Opb. 13:15).

Is dit geen heldere taal? Zij die deel hebben aan de eerste opstanding van Openbaring 20 zijn staande gebleven in alle verleiding en verdrukking en zijn omwille van het Woord van God en het getuigenis dat zij bij zich droegen omgebracht. Het beest had niet het laatste woord. Hij en zijn valse profeet werden levend geworpen in de poel, die van zwavel brandt. Zij die door hem zijn geslacht en van wie het bloed rijkelijk had gevloeid zouden echter worden opgewekt en met Christus als koningen regeren. Dat is als het ware de beloning voor hen die niet het beest, maar God hadden aanbeden!

> '*Aanbid God. Het getuigenis van Jezus is namelijk de geest van de profetie.*' (Opb. 19:10).

Zij hadden zich aan dit getuigenis gehouden en zij zijn niet beschaamd geworden.